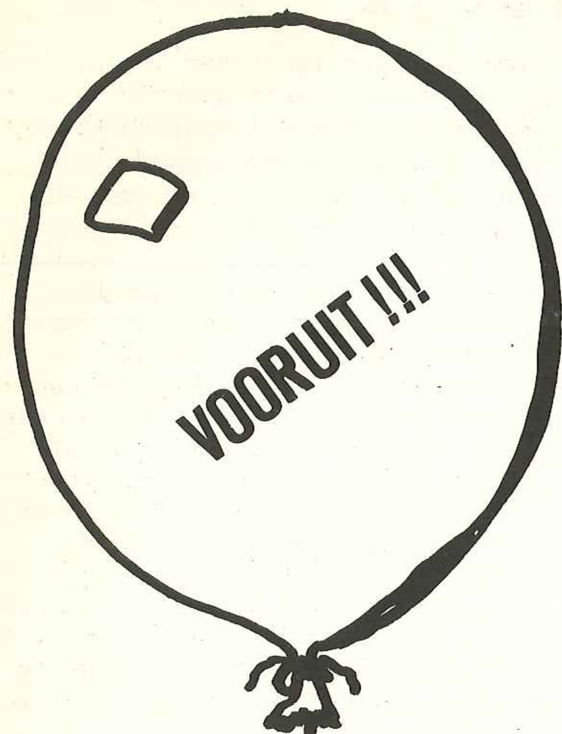

door kraken

BROCHURE UITGEVEN DOOR HET L.O.K – 80'

inhoudsopgave

AKTUEEL

Kraken: van individuele daad tot collectieve aktie

5 mei 1970. Nederland viert feest. Het is 25 jaar geleden dat het fascisme werd verslagen. En dan moeten de vlaggen uit de kast, niet waar. Maar 5 mei 1970 is ook nog om een andere reden belangrijk. Want Nederland is nog niet bevrijd van de woningnood. En daarom kraken er die dag in het land opvallend veel sloten van lege huizen. De spandoeken worden buiten gehangen, de vlugschriften uitgedeeld. De eerste nationale kraakdag is een feit. De kraakbeweging is uit de sfeer van de individuele oplossing voor het huisvestingsprobleem gekomen en doet zich voor het eerst gelden als de voortrekker van het brede protest tegen de woningnood. 25 jaar na de oorlog en nog niet iedereen onder dak.

10 jan 1980, drie uur in de morgen. Het buurtpand aan de Prinsengracht in Amsterdam is stampvol. Nog steeds komen er mensen bij. Soms gaan er groepjes van drie of vier mensen naar buiten om de wacht op verschillende plaatsen in de stad over te nemen. De kraakbeweging Nederland is in afwachting van de ontruiming van de "Groote Keyser" (zes kraakpanden aan de Keizersgracht in Amsterdam, eigendom van OGEM). De avond tevoren heeft de aktieleiding de ALARM-melding uitgegeven. En de sneeuwbal is gaan rollen. Niet alleen in de Amsterdamse buurten, maar in het hele land. Ze zijn gekomen, de honderden krakers en sympathisanten uit de verschillende steden in het land. Gekomen om de bewoners van de "Groote Keyser" en de Amsterdamse broeders en zusters te ondersteunen in hun strijd tegen de OGEM, tegen het Amsterdamse gemeentebestuur. Groningen is er met de hele kraakgroep. Amersfoort heeft 35 mensen bij zich. De harde kern van Den Bosch zit in het pand. Utrecht staat met 40 mensen klaar voor de strijd. Nijmegen en Arnhem, Leiden en Rotterdam, Haarlem en Eindhoven. Overal uit het land zijn krakers en kraaksters gekomen. Amsterdam brengt bij een ontruiming 600 mensen op de been die weten wat ze moeten doen en waarvoor ze staan. De kraakgroepen uit het land vullen dit aan tot het mooie getal van 1000.
Maar niet alleen door het aantal gemobiliseerde mensen laat de kraakbeweging zich op deze vroege morgen van zijn beste kant zien. Ook kwalitatief is er veel te genieten. De organisatie van de verdediging zit goed in elkaar. Het pand zelf is buitengewoon sterk gebarricadeerd. Voor de verdediging van de "Groote Keyser" in een grotere kring, liggen er een aantal plannetjes klaar die de politie niet zo leuk zal vinden.

De afspraken zijn bekend, de juridische bijstand is geregeld, de uitrusting is op oorlogssterkte. Kortom de kraakbeweging is klaar voor de strijd. Laat ze maar komen.
5 mei 1970 en 10 januari 1980, twee datums die het begin en het einde markeren van de ontwikkeling van de kraakbeweging in de jaren '70. Een ontwikkeling die is te schetsen in een aantal fases.

- Kraken begon in de jaren '60 in de grote steden van het land steeds meer naar voren te komen als een individuele oplossing van het huisvestingsprobleem. Waarom je laten inschrijven rustig jaren afwachten tot je aan de beurt bent voor een flat driehoog? Waarom niet gewoon een van die vele lege huizen in gebruik nemen voor het doel waarvoor ze gebouwd zijn: wonen.
- Dit kraken als individuele oplossing van de winingnood kreeg in de grote steden het eerst een meer politiek karakter. Dit was een gevolg van de opeenhoping van woningzoekenden, de grootscheepse speculatie en het voortschrijdend falend overheidsbeleid. Logisch dat mensen die dit dagelijks zien en ondervinden verder gaan kijken dan hun eigen huis of kraakpand. Het is dus niet verwonderlijk dat het initiatief tot de eerste landelijke kraakdag kwam uit de steden Amsterdam en Utrecht. Daar werd die aktie, die naast een kraakaktie ook een protestaktie was tegen 25 jaar woningnood en leegstand, ook grotendeels uitgevoerd.

- Na de eerste landelijke kraakdag heeft het landelijk overleg geen stand gehouden. Om het simpel te zeggen: de maatschappelijke noodzaak voor regelmatige ondersteuning en samenwerking op landelijk niveau tussen krakers was niet aanwezig, en waarover zou je dan gaan overleggen. Kraken doe je dicht bij huis. Je kraakt een huis in je eigen stad en daarbij is hulp van vrienden en bekenden zeer welkom. Maar mensen uit andere steden kunnen beter thuis blijven.
Zo zien we in het begin van de jaren '70 in de kraakbeweging vooral de ontwikkeling van kraakgroepen op plaatselijk niveau.
- In 1971 deed de Hoge Raad twee uitspraken die van groot

belang waren voor krakend Nederland. De Hoge Raad bepaalde dat het wetsartikel over huisvredebreuk en lokaalvredebreuk niet van toepassing was wanneer het huis of het lokaal niet in gebruik was. Woningzoekenden die een leeg huis weer in gebruik namen konden er niet op grond van huisvredebreuk of lokaalvredebreuk uitgehaald worden. De vreugde over deze uitspraken was echter van korte duur. Of was eigenlijk al van te voren verpest. Nederland is een vrij land. Maar privebezit en priverecht moet de baas blijven. Reeds onder het kabinet Biesheuvel (eind jaren '60) was een zekere meneer Van Agt op het idee gekomen om het kraken van lege huizen aan te merken als een aantasting van het privebezit en priverecht. Vandaar dat deze heer besloot tot het maken van een wetsvoorstel anti-kraakwet. De uitspraken van de Hoge Raad waren in het voordeel van de krakers. De overheid als zaakwaarnemer van de huizenbezitters werd daardoor meer en meer gedwongen tot het nemen van maatregelen.

- Krakers zijn vies van overleg, van regels en instituties. Krakers lappen het liefste een aantal regels van deze maatschappij aan hun laars omdat ze het er fundamenteel mee oneens zijn. Daarom zijn ze ook niet zo bezig met die regels, met dat meepraten en mee-"beslissen" over de rechtsorde.
- Daarom kwam het landelijk verzet tegen de anti-kraakwet pas laat op gang. De Tweede Kamer keurde het voorstel in mei '76 goed. Pas in september '77 werd opnieuw het initiatief genomen tot het opzetten van een landelijk overleg kraakgroepen, met als doel: het coordineren van de landelijke akties tegen de anti-kraakwet. Het initiatief voor de nieuwe landelijke samenwerking kwam uit Arnhem. Dat is niet verwonderlijk wanneer we beseffen dat de kraakgroep in die stad op moest boksen tegen een plaatselijke anti-kraakwet. Deze antikraakverordening had de krakers daar al snel doordrongen van de noodzaak van een goede organisatie en wederzijdse ondersteuning.

30 Kraakgroepen uit alle delen van het land deden eind '77 mee aan het landelijk overleg kraakgroepen (LOK). En dus ook aan de landelijke akties die begin '78 tegen het wetsvoorstel anti-kraakwet werden gevoerd: een grote manifestatie/demonstratie in Amsterdam, (1000 aanwezigen), en een daaropvolgende landelijke kraakdag met kraakakties in 28 steden. Zoals bekend is het nooit tot een behandeling van het wetsvoorstel in de Eerste Kamer gekomen. De akties van het LOK waren het startsein voor een breed protest tegen de anti-kraakwet. Een rapport van de Raad van Kerken, feitelijk en objectief, deed de rest. De opstellers van het wetsvoorstel bleken AGTerlijk. De in die periode verantwoordelijke bewindsman Gruyters van D'66 had aan één woord genoeg om de krakers te typeren: tuig.
Na de geslaagde aktie tegen het anti-kraakwetsvoorstel van Van Agt, is het landelijk overleg kraakgroepen blijven bestaan. Hiervoor zijn een aantal oorzaken aan te wijzen.
1. De dreiging van de anti-kraakwet was met het opschorten van de behandeling in de Eerste Kamer niet van de baan. De overheid kwam terug met een ander wetsvoorstel, zogenaamd om de leegstand aan te pakken, maar in wezen bedoeld om de kritiek gericht op het eenzijdige anti-woningzoekenden en pro-speculantenbeleid te ondervangen.
2. De rechtspraak rondom kraken en leegstand werd steeds meer kromspraak. Om de uitspraken van de Hoge Raad uit 1971 te omzeilen gingen, en gaan, steeds meer rechters over tot het verruimen van de wet, zoals ze dat zelf zo mooi zeggen. Waar het op neerkomt is dat krakers op grond van aanklachten op valse naam, of helemaal niet op naam, uit hun huis gezet kunnen worden, of dat rechters op grond van niet bestaande plannen en valse huurcontracten besluiten tot de ontruiming van een huis.
3. Plaatselijke overheden gingen er, bij het uitblijven van de landelijke anti-kraakwet, toe over om plaatselijke anti-kraakverordeningen in te voeren, door het toevoegen van enkele artikelen aan de Algemene Politie Verordening (APV).
4. Op steeds grotere schaal begonnen huiseigenaren eigen rechter te spelen. De weg langs de rechtbank was voor hen te moeilijk en ze kozen liever de weg van de knokploegen die ze met grof geld inhuurden.
Al deze zaken dwongen de krakers ertoe, tegen het einde van de jaren '70, de verdediging van hun belangen beter ter hand te nemen, zowel plaatselijk als landelijk. Want ook op dit terrein geldt: samen sta je sterk.

Deze betere organisatie kwam plaatselijk op verschillende manieren tot stand. Vrij algemeen echter begonnen de kraakgroepen de toeloop van woningzoekenden te reguleren via kraakspreekuren. Er werden leegstandsregisters bijgehouden en apparatuur gekocht om het kraken makkelijker te maken. Om zich te weer te stellen tegen knokploegen en een groot aantal krakers en sympathisanten snel te mobiliseren werd de sneeuwbal opgezet, via vaste telefoonnummers. Landelijk kwam deze krachtenbundeling tot uiting in een aantal aktiviteiten en akties, opgezet vanuit het landelijk overleg kraakgroepen. We noemen daarvan hier:
- Ondersteuning van de akties tegen plaatselijke anti-kraakwetten van Arnhem en Eindhoven. Door deze LOK-akties kwamen de plaatselijke anti-kraakwetten in het nieuws en ontdekten veel Nederlanders dat in grote delen van het land de anti-kraakwet al lang van kracht was.
- Het organiseren van twee landelijke kraakdagen in 1978 en 1979.

- Een aktie bij de Engelse ambassade in Den Haag als teken van solidariteit met de Engelse kraakbeweging. Engeland kent sinds kort ook een soort anti-kraakwet en de Engelse overheid heeft daar dankbaar gebruik van gemaakt bij de ontruiming van een aantal grote panden in Londen.
- Het schrijven van een critiek op wetsvoorstellen anti-kraak- en leegstandswet. Deze critiek is te vinden in de nota Kraken en Wetgeving. Deze wordt tot op de dag van vandaag veel gelezen en geciteerd. Tevens is in de nota critiek opgenomen over de plaatselijke verordeningen rondom sloopanden.

laatste ontwikkelingen

"De argumenten van de tweede groep komen er op neer, dat het LOK eèn samenwerkingsorgaan is van kraakgroepen, bij elkaar gekomen om zich gezamenlijk te verzetten tegen landelijke maatregelen die de marges voor de krakers verkleinen. Daarnaast is er nu dus bij gekomen: aandacht besteden aan de rechtspraak rondom kraken en de ondersteuning van elkaar met woord en daad. Het LOK moet zijn aktiviteiten hierbij houden. Het gaat er in de eerste plaats om de krakers in dit land te organiseren op een rechtstreekse bedreiging van hun belangen." (Verslag van de discussie in de kraakbeweging: september 1979).
"De laatste tijd is er een nieuw uitgangspunt bij gekomen bij de landelijke samenwerking. Een uitgangspunt wat steeds centraler komt te staan: de wederzijdse ondersteuning van de kraakgroepen in het land bij plaatselijke akties. Sommige kraakgroepen zijn sterk in getal en strijdbaarheid, andere minder. Zo komt het dat plaatselijke kraakgroepen nog wel eens een nederlaag lijden. Een huis wordt op grond van een rottige uitspraak door de sterke arm ontruimd. Eén knokploeg heeft vrij spel. Dit alles omdat slechts kan worden teruggevallen op de plaatselijke sterkte van de kraakgroep. Jammer, het kan anders. Daarom meer ondersteuning onderling. Bij grote akties ervoor zorgen dat andere kraakgroepen in het land op de hoogte zijn. Bij grote ontruimingen of grote akties terugvallen en gebruik maken van de ervaring en de inzet van andere kraakgroepen. Materiaal en kennis uitwisselen om het verzet beter te kunnen organiseren. De vijand doet het ook, waarom deden wij het nog niet?" (Uitgangspunten van de kraakbeweging 1979).

In de aktie rondom de "Groote Keyser" zijn theorie en praktijk één geworden. Op de vergaderingen van het LOK werd gediscussierd over het hoe nu verder, wat moeten we doen en wat is belangrijk op dit moment? Door de meerderheid van de kraakgroepen in het land werd gekozen voor een losse samenwerking, landelijk afgebakend tot het gebied kraken en leegstandwetgeving. Het deelnemen aan overlegstructuren werd afgewezen, het nemen van medeverantwoordelijkheid voor maatregelen of "oplossingen" binnen dit maatschappelijke systeem of het accepteren van controle van de overheid via subsidie eveneens. Dat was de eerste beslissing. Ten tweede werd besloten elkaar meer, en hechter te ondersteunen.
Bij de aktie rondom de "Groote Keyser" werd dit uitgangspunt voor het eerst op grote schaal in praktijk gebracht, door de enorme inzet van de kraakbeweging Amsterdam. Maar ook door de grote ondersteuning vanuit het land, werd de OGEM met al haar handlangers tot een (voorlopige) terugtocht gedwongen. Die aktie smaakt naar meer. Dat is een leuke opsteker voor de kraakbeweging bij het begin van de jaren '80.

Vatten we tenslotte de stand van zaken bij de kraakbeweging aan het einde van de jaren '70 samen, dan zien we:
- Dat kraken als middel tot het individueel oplossen van het huisvestingsprobleem in heel het land een normaal verschijnsel is geworden, en dat tot in de kleinste dorpen wordt gekraakt.
- Dat in bijna alle wat grotere steden: kraakgroepen aktief zijn. Kraakgroepen die verder gaan dan alleen maar te functioneren als een alternatief huisvestingsbureau.

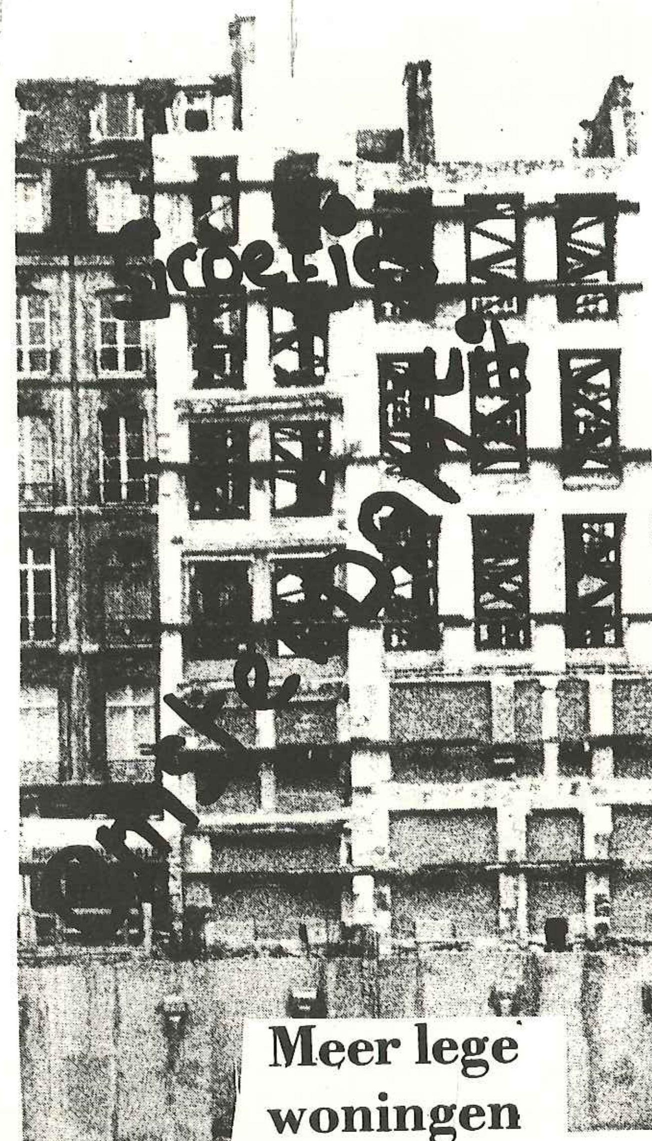
- Dat plaatselijk de situatie rondom kraken en leegstand is verhard door knokploegen, plaatselijke anti-kraakwetten en grote ontruimingen. De krakers hebben als reactie op deze verscherpte strijd hun maatregelen genomen. (Betere organisatie, betere uitrusting, hardere opstelling.)
- Dat landelijk de samenwerking is blijven bestaan. Nog steeds om zich gezamenlijk te weer te stellen tegen de landelijke maatregelen die kraken onmogelijk moeten maken, maar steeds meer gericht op praktische ondersteuning in de strijd.

- Dat de principiële opstelling van krakers - niet meer aan de kant gaan voor de huiseigenaren en de overheidsdienaren - die het eerst naar voren kwam in de steden waar de situatie het meest verhard was, nu gemeengoed begint te worden in de kraakbeweging in heel het land.
- Dat de kraakbeweging via landelijke samenwerking, en door de strijdbare achterban in staat is waar dan ook in Nederland de strijd met huiseigenaren en overheidsinstanties aan te gaan.
- Dat de laatste weer tot gevolg heeft dat duidelijker naar voren komt hoe het er bij staat in de wereld. Want de overheid kan het verzet van de kraakbeweging slechts door het massaal inzetten van de sterke arm breken. Een prima gelegenheid om via dit optreden van de overheid aan te tonen hoe leegstand en speculatie beschermd worden, hoe prive-belangen prioriteit hebben boven de belangen van de woningzoekenden en hoe de rechtsorde in dit land een rechtsorde is van kapitalisten en niet van de krakers en woningzoekenden.
-Dat er in de kraakbeweging door de hardere principiële opstelling sprake is van een versnelde bewustwording onder de krakers over het kraken, het waarom, het waarheen en het waarvoor.

februari 1980.

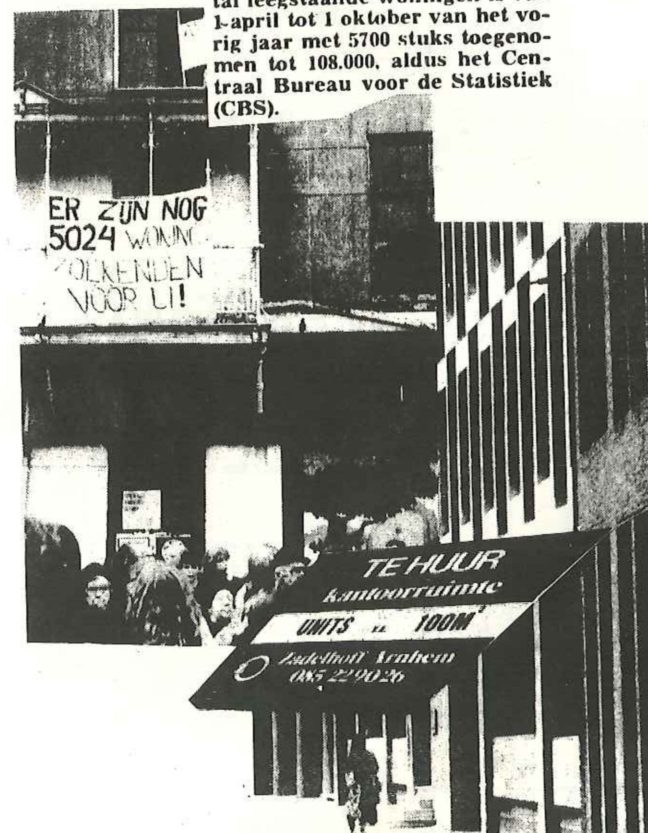

DE KRAAKAKTIE VAN DE 6 PANDEN AAN DE KEIZERSGRACHT 242-252.
NU INTERNATIONAAL BEKEND ONDER DE NAAM "DE GROOTE KEYSER"
VOORBEELD VAN SPECULATIE EN WINSTBEJAG.
VOORBEELD VAN SUCCESVOL VERZET VAN WONINGZOEKENDEN.

Meer lege woningen in 1979

DEN HAAG(ANP) – Het aantal leegstaande woningen is van 1 april tot 1 oktober van het vorig jaar met 5700 stuks toegenomen tot 108.000, aldus het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS).

LEEGSTAND ? HOEZO WONINGNOOD

Soms blijken de burgelijke media bruikbaar. Meestala zijn ze niet te vertrouwen maar uitzonderingen bevestigen de regel.
Neem nou het NOS journaal. Er is een reportage over akties rondom de Groote Keyser. Als afsluiting publiceren ze de landelijke cijfers van leegstand en woningzoekenden.
En laten die cijfers nu landelijk ongeveer met elkaar overeenstemmen. Landelijk 100.000 woningzoekenden en landelijk ongeveer 100.000 huizen leeg.
Nu is landelijk honderd duizend woningzoekenden wel een heel laag cijfer maar honderd duizend huizen leeg is ook vast meer.
Het probleem van de woningnood is dus makkelijk op te lossen is je eerste reaktie op de NOS cijfers.

Vlak daarvoor waren de resultaten bekend geworden van een onderzoek ingesteld door het blad Vast-goedmarkt.
Het onderzoek was ingesteld naar de voorraad kantoren en bedrijfsruimtes die leeg staan in Nederland.

Resultaten:

Kantoren	1,15 miljoen m2
Winkels	0,36 miljoen m2
Bedrijfsgebouwen	2,00 miljoen m2

Aan ruimte voor de ondernemers dus geen gebrek. En Kantorennood zal er wel nooit komen.

TER VERGELIJKING
Een huis heeft een vloer oppervlakte van 100 à 120 m2. In de nota van Dam moeten de jongeren genoegen nemen met 20 m2.
Leeg staat er aan bedrijfsruimtes en kantoren 3,51m2. Plaats is er in deze lege gebouwen voor:
- 35.000 woningen of
- 175.000 van Dam woon-eenheden.

Of anders gezegd, deze woningen en deze van Dam wooneenheden hadden met het materiaal, de arbeid, de investeringen en de grond die nu besteed zijn aan lege kantoren en winkels, gebouwd kunnen worden.

De smoes; er is geen geld, er is geen ruimte er is geen grond is daarom een rotsmoes. Van alles is er genoeg het wordt alleen op de verkeerde plaats aangewend.
Op de plaats waar voor de investeerders het meeste geld te verdienen valt.
Van een kale kip is het moeilijk veren plukken. En dat willen de speculanten bouwers en geldschieters het liefst.
De woningzoekenden met het minste geld zijn daarom altijd het haasje.

Het rommelen in de marge, een beter sociaal huisvestingsbeleid, wat meer welzijnswerkers de oude buurten in, is gezien het bovenstaande zinloos.
Ook de sociaal democraten (PvdA) die dit zo graag doen hebben er of ze nu in de regering zitten of in het gemeentebestuur, niets van gebakken.

Nee er is maar een echte oplossing van de woningnood.
1.
Produktie van woningen naar behoefte.
En om dit mogelijk te maken:
- Planmatige aanpak van de woningbouw.
- Planmatige inzet van mensen en materiaal voor de bouw van die huizen waar behoefte aan is.
- Uitsluiten van winstbejag in bouw en distributie. Speculatie op woningen moet verboden worden.

2.
Een herverdeling van de beschikbare woonruimte. Met natuurlijk als eerste maatregel het open stellen van alle lege huizen voor de woningzoekenden.
Om dit mogelijk te maken:
- Een effectief vorderingsbeleid.
- Het woonrecht van de woningzoekenden moet gesteld worden boven het privérecht van de huiseigenaar.

Deze oplossing is natuurlijk tegen de "rechtsorde". Want het is niet te verwachten dat de bouwers en investeerders vrijwillig overgaan tot het bouwen van sociale woningbouw waar weinig op te verdienen valt.
En het is natuurlijk ook niet te verwachten dat de huisjesmelkers en speculanten de deur wijd open zetten voor de mensen op de wachtlijsten.
Vandaar; om de echte oplossing te bereiken dat wordt een hele knok.
Maar als je vraag hebben we een andere keus..... NEE.

Op dit moment, eind 1980, doet zich de volgende absurde situatie voor in de Nederlandse maatschappij.
De leegstand groeit, de woningnood groeit en het aantal werklozen bouwvakkers groeit.
Kortom de tegenstellingen groeien.
De kapitalistiese wanorde komt in al zijn facetten boven drijven. En dan zijn er nog mensen die verbaast staan te kijken wanneer meer en meer mensen deze wanorde niet meer pikken.

LEEGSTAND HOEZO WONINGNOOD ?

GEWELD IS VIES

TERUG KIJKEN KAN GEEN KWAAD VOORAL NIET WANNEER HET OM GEWELD GAAT.

In de geschiedenis van wereld en mens heeft het geweld een grote rol gespeeld. Het leed is niet te overzien. Nu zijn er mensen die zich op grond van die ervaring afzetten tegen het geweld. Gewoon helemaal, geweld is afschuwelijk ze willen er niets meer mee te maken hebben.

Dat zijn de pascifisten, en in de geschiedenis zijn al vele van deze mensen een geweldadige dood gestorven. Het bekendste voorbeeld is die man 1950 jaar geleden in het midden Oosten die eens schijnt gezegd te hebben: "Als ze je een tik verkopen op de ene wang, dan moet je hun ook de andere wang toekeren." Enkele jaren later hing hij zelf aan het kruis. Blijkbaar hadden "hun" aan zijn wangen niet genoeg.

GEWELD in alle soorten en mate

Goed, dit vooraf omdat een verhaal over geweld niet anders kan beginnen dan met een kritiek op die groep mensen die geweld als totaal afwijzen. Ook al hebben ze nog zo gelijk wanneer ze keer op keer op het afschuwlijke van het geweld op zich wijzen.

Maar voor het goede begrip moeten we drie soorten van geweld onderscheiden in de loop van de geschiedenis.
1.
Het huis, tuin en keuken geweld. Moord doodslag, verkrachting en knokken. Erg, jammer en niet goed, we weten het maar toch is deze vorm van geweld de meest onschuldige.

DEMONSTRATIE met....

....en zonder Geweld v/d kant v/d demonstranten

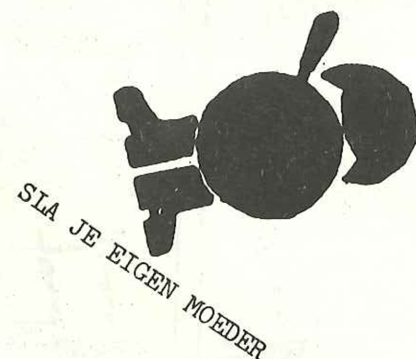

2.
Het strukturele geweld van de heersende klasse. Elke maatschappij vorm tot nog toe in de geschiedenis kende een heersende klasse en een onderdrukte klasse. De Meesters tegenover de slaven, Adel tegenover horigen en nu de kapitalisten als heersende klasse tegenover de loonafhankelen. Door heel de geschiedenis heen heeft de heersende klasse haar macht, haar voorrechten verdedigd. Met alle middelen,
met grof gebruik van geweld.

3.
De laatste vorm van geweld. De knok tussen de heersende klasse onderling. Kapitaals belangen tegen kapitaalsbelangen. De adel tegen de adel. wereldoorlogen Bij de 1ste wereldoorlog wilde de Duitse heersende klasse ook wel eens een paar koloniën. En bij de tweede wereldoorlog wilde de Duitse industrie de wereld markt onder kontrole hebben. Dat wilden de kapitalisten in de andere landen natuurlijk ook allemaal en zo werden de loonafhankelijken maar weer eens naar het front gestuurd.

terugslaan mag

De eerste en derde vorm van geweld zijn natuurlijk zeer af te keuren. Maar voor de tweede vorm van geweld moet je de ogen niet sluiten. En je moet het tegengeweld van de onderdrukte klasse

WAT DAARVAN EEN GEVOLG IS

niet gelijk stellen met al het andere geweld. Bevrijdingsgeweld is daarom geoorloofd omdat het juist de andere strukturele vormen van geweld ongedaan wil maken en een uitbuitingsverhouding wil opheffen. Bevrijdings-strijd is niet alleen geoorloofd het is strikt noodzakelijk. Het moet. Niemand kan toch de illusie hebben dat de kapitalisten hun belangen zomaar opzullen geven. Zo in de trant van onze tijd is geweest, nu zijn jullie aan de beurt. Doe je best, succes!!!

De kraakbeweging heeft te maken met de tweede vorm van geweld op een deelgebied van de maatschappij. Krakers tasten de belangen van kapitalisten aan, op het gebied van investeringen in huisvesting, grond, en dat kan niet. Dat moet voorkomen worden of als het kwaad reeds is geschied moet het weer ongedaan gemaakt worden. Dus wetten om het te voorkomen en ontruimingen om de oude toestand te herstellen. Dat heet rechtsorde. En het prive recht van de bezitter gaat dan boven het woonrecht van de woningzoekende. De politie doet de rest. Geweld, struktureel geweld om de belangen van de heersende klasse te verdedigen.

Kan nu de onderdrukte groep, de krakers in dit geval, ook een greep doen in het voorhanden zijnde wapentuig en er tegenaan jongens en meisjes.

DAT IS DE VRAAG

geweldig slot ??

1.
Wij zijn allen democratiese mensen Wij zijn zeer vrijheid-lievend. We wijzen met nadruk elke vorm van diktatuur af.
2.
Daarom is het ondenkbaar dat we maatregelen zijn die worden doorgevoerd, zonder de steun van het grootste gedeelte van de mensen. De wereld veranderen met een kleine groep, daar geloven wij niet in. Want dan krijg je na de verandering weer dat een kleine groep gaat uitmaken wat de grote groep moet doen.
3.
Daarom is het zaak wanneer we veranderingen willen in de maatschappij, dat het grootste gedeelte van de mensen het eens is met onze voorstellen, onze veranderingen en onze strijd. Dat geldt zowel voor het gebied van leegstand, kraken en huisvesting als voor de maatschappij als geheel als we daaraan denken.
4.
Vanuit dat kader benaderen we het gebruik van geweld. We laten ons niet op de kop zitten of over ons heen lopen. Wanneer we slaag krijgen, slaan we terug.
Jezelf verdedigen mag, bevrijdingsstrijd mag, moet zelfs.

Wie zich laat slaan zonder terug te slaan, vraagt om meer slaag. Wie wordt uitgebuit zonder er iets aan te doen blijft uitgebuit worden.
5.
Maar omdat we ons niet willen laten isoleren. En omdat we iedereen willen winnen voor ons strijd, houden we er rekening mee dat ons verdedigend geweld verklaarbaar moet blijven

Oorzaak en gevolg, de aanval en de verdediging mogen dus niet te ver van elkaar af liggen.
Anders begrijpen vele mensen niet wat het een met het ander te maken heeft. En heeft de burgelijke pers de gelegenheid het verdedigende geweld op zichzelf aan te vallen. Zonder de oorzaken duidelijk te moeten noemen.

6.
Verder gaan we rustig door met huizen, kraken, leegstand aan de kaak stellen, terugslaan wanneer we geslagen worden, de rol en funktie van de politie aan de kaak stellen, de politiek verantwoordelijken uitkleden en grote groepen van de Nederlandse bevolking voor ons winnen.
Verbreden en verdiepen, beter het verzet organiseren en dus sterker worden.

goud van oud

Trotsky stelt vanuit de ervaring Rusland 1905-1917 de volgende zaken.
1.
Bij de beslissende strijd moet de gehele arbeidersklasse, gesteund door een deel van de middenklasse, vooral de boeren, tegenover de heersende klasse staan. Alle onderdelen van het klasse leger der onderdrukten moeten zijn gemobiliseerd.

2.
De opstand moet lang van tevoren en strak georganiseerd zijn. Een wijfeling of onzekerheid kan de vijand genoeg lucht geven om weer op adem te komen. Een deel van de arbeidersklasse en wel het meest betrouwbare moet geoefend de strijd ingaan met wapens die inderdaad macht geven.

3.
Tot het moment van de volledige overwinning moet steeds de positie van underdog worden behouden. Alle voorbereidingen voor de opstand worden gedaan als reaktie op het geweld of de dreiging van het geweld van de heersende klasse. Zelfs de opstand wordt uitgevoerd niet om de macht te grijpen maar om een machtsgreep van rechts de heersende klasse te verijdelen.
Slechts wanneer het bevrijdend geweld zo wordt gebracht kan op aanvaarding van dit soort geweld door brede lagen van de bevolking worden gerekend. Wie willen niet vechten, we worden gedwongen om te vechten.

Lenin schrijft in een stuk over de partizanen oorlog van 1906 het volgende:

1.
Een aantal mensen keuren deze partizanen oorlog af. Omdat het mensen afschrikt deze vorm van geweld op dit tijdstip.
Maar zegt Lenin, De fout ligt bij onze eigen organisatie die achterblijft met propaganda en agitatie. Die achter is gebleven om het grootste gedeelte van het volk te winnen voor de strijd die de partizanen nu reeds voeren.
Lenin ziet aan de hand van deze situatie het gevaar dat de strijd van de partizanen bedreigt, het isolement en daarna de nederlaag

ME
'VEROVERT' GRACHTENPAND

Van onze verslaggever

AMSTERDAM — De Amsterdamse politie heeft erkend bij de vechtpartijen van donderdag in en rondom een complex gekraakte panden (De Vogelstruys) aan de Herengracht hard te zijn opgetreden. „Het verzet in het gekraakte pand en op straat was korter, maar veel heftiger dan op de 30-ste april." ald- hoofdinspecteur van de hoof-

Moeder van een kraker

VKR 12 juli 'dy

Ik ben moeder van een kraker. En wel van een kraker die op 3 juli betrokken was bij een ontzetting van een pand aan de Herengracht in Amsterdam.

Hij werd geslagen op de rug, en gearresteerd. Nu verblijft hij in het huis van bewaring te Haarlem. Ik vraag mij af, of niet meer moeders met mij een actie willen ondernemen, om de krakers te helpen. In feite is het toch erg dat wij altijd in angst moeten zitten omdat onze kinderen toch strijden voor een goede zaak en wel huisvesting! Waarom mogen de jongel... in huizen wonen die toch al ... leeg staan? En waarom mo... an andere mensen hun er u...?

Is het nu een ... dat ze met stenen er... de ME? Ho... et geweld!... politi...

Leegstandgroeit

sla vaker een kraker

POLITIE

leegstandswet: Straf

KRAAKBEWEGING OP EEN ZIJSPOOR ???

DE BERG OP

Toen eind 1977 het AGTelijke voorstel voor een anti-kraakwet bleef steken tussen 2de en 1ste Kamer, kon je spreken van:de opgang van de kraakbeweging is in volle gang.

De voorstanders van de anti-kraakwet hadden geen poot meer om op te staan en werden in de hoek van de a-sociale speculanten vrienden geplaatst. En de krakers waren de goeien.

Belangrijk in deze hele meningsvorming was het rapport van de Raad van Kerken geweest over Kraken in Nederland.

Het rapport bracht kraken naar voren als een logiese reaktie op de woningnood. Kraken als een direkte aktie om iets te doen aan misstanden. Woningzoekenden onderdak. Leegstand opgeheven.

Krakers waren niet dat werkschuw, langharig tuig waarvoor ze altijd waren versleten. Iedereen kraakte, waarom heb jij het eigenlijk nog niet gedaan.

Gelijk opgaande met die ontwikkeling sloten de krakers zich landelijk aaneen, organiseerde de Amsterdamse kraakbeweging zich tegen de knokploegen en schoten overal in het land de kraakgroepen de grond uit. De kraakbeweging werd een brede, goed georganiseerde protestbeweging waar rekening mee gehouden diende te worden.

Hoogtepunt van de opgang lag zonder enige twijfel in de akties rondom de Groote Keyser en de slag in de Vondelstraat. Daar voorkwam de kraakbeweging een tweede ill gale ontruiming. Daar stroomden de mensen uit het hele land samen. En daar lag even de mogelijkheid van een solidarisering met de arbeidersbeweging. Barricades op straat met de grootste arbeiders demonstratie in het verschiet.

De BERG AF

De neergang van de kraakbeweging is ook begonnen in de Vondelstraat. Niet direkt. De kraakbeweging heeft geen nederlaag geleden in de Vondelstraat. Ook niet met de geweldadige opruiming van de barricades.
De neergang van de kraakbeweging is begonnen met het vaste voornemen van rechts (bouw-kapitaal-makelaarshuizen bezitters-speculanten-de overheid) om de kraakbeweging terug te pakken. Rechts, de overheid heeft toen de klappen waren gevallen aan hun kant besloten: DIT NOOIT MEER.

Vanaf die dag dan ook is rechts op een breed front in het offensief gegaan tegen de kraakbeweging.

Rechts gaat niet zomaar in het offensief. Daar worden studies voor verricht. En de Groene Amsterdammer heeft laatst uitvoerig stilgestaan bij de konklusies van die studies.
In het kort kun je stellen dat het rechtse offensief zich langs drie inhoudelijke lijnen beweegt. En zich in de eerste plaats richt op het beïnvloeden van de publieke opinie. Isoleren van een maatschappelijke beweging heet dat. En elke generaal kan je vertellen dat het het gemakkelijkst vechten is tegen een geisoleerde tegenstander.

LIJN 1
De kraakstrijd wordt geplaatst op het nivo van de staatsgevaarlijke strijd. De rechtsorde wordt aangevallen roept men in koor. De krakers staan onder invloed van anarchisten wordt geschreven. En ze houden zich niet aan democratiese besluiten.
Waar het op neer komt is dat krakers niet meer beschouwd worden als mensen die tegen woningnood en voor huizen knokken, maar als mensen die onze maatschappij omver willen werpen.

LIJN 2
De kraakstrijd wordt afgeleid in de richting van geweld, politie, justitie, de overheid aanvallen. De woorden leegstand, woningnood, speculatie zijn niet meer terug te vinden in de artikelen en gesprekken over kraken.

LIJN 3
De krakers worden indien ook maar eventjes mogelijk gekriminaliseerd. En niet in zijn algemeenheid maar aan de hand van praktiese gebeurtenissen. Zaken als vernielingen, diefstallen, stenen gooien, plunderingen etc. etc. worden uit hun verband gerukt en opgeblazen.

Dit proberen te isoleren van de kraakstrijd is direkt begonnen na de Vondelstraat. Heeft koren op de molen gekregen door de gebeurtenissen van 30 April en zet zich via de PH-kade in verhevigde vorm voort. Rechts werkt er hard aan. Heeft de direkte steun van de rechtse massamedia. Prominenten van Wiegel tot Den UYL gooien zich in de strijd en de zaak wordt lustig opgefokt.

Je kunt rustig stellen dat rechts (bouwkapitaal, huiseigenaar, spekulanten, en daarvan in het verlengde de overheid) op dit moment voortdurend provoceert, uitlokt, daar op ingaat, sfeer maakt, kapotschrijft en dan weer opnieuw begint.
Je kunt rustig stellen dat de rellen, het geweld in Amsterdam de laatste tijd (PH Kade, Vogelstruys) een provocatie van rechts zijn. De ME de stad in omdat ze weten wat de gevolgen daarvan zijn. Ontruimen midden op de dag zodat de overlast zo groot mogelijk is voor de burgers.

Wanneer de kraakbeweging geisoleerd is begint fase 2 voor rechts: Afmaken en inpakken. De kraakbeweging verdelen, individuen voor lange tijd in de bak gooien. Hard optreden tegen kraakakties, wurgwetten voorstellen en aannemen. (leegstandswet)

De onderzoeken en studies van rechts leggen er grote nadruk op dat het harde optreden tegen de kraakbeweging in fase 2 gelegaliseerd moet kunnen worden. Dat doen ze dus via fase 1 en dan rammen ze erop los.
De grote vraag is natuurlijk wat de kraakbeweging moet doen tegen dit offensief van rechts.
Het is niet aan ons om daar even antwoord op te geven. Zo werkt dat niet in de kraak beweging.
Maar wel is het belangrijk in grote lijnen aan te geven welke punten mee moeten spelen in de diskussie.

. GELIJK HEBBEN IS EEN RELATIEVE VERDIENSTE.
We komen er niet met ons gelijk. Dat blijkt uit de praktijk. We verklaren ons rot, we klagen de politie en de overheid voortdurend aan maar het helpt niet veel. Ofschoon we alles doen om stenen gooien en terug vechten begrijpelijk te maken daalt de brede sympathie en willen steeds minder mensen gaan kraken. Dit was tenminsten de duidelijke konklusie op de laatste LOK vergadering.

2. WE MOETEN DE MACHT VAN DE RECHTSE KRACHTEN NIET ONDERSCHATTEN.
In de diskussie binnen de kraakbeweging moet zeker opgenomen worden het feit dat rechts bezig is met een offensief en de manier waarop ze dat doen. Alleen door dat te onderzoeken en te weten kun je namelijk een goed tegenoffensief ontplooien.
Daarbij moeten we erkennen dat de rechtse media ongelooflijk veel invloed hebben op de publieke opinie.

3. WE MOETEN HET RECHTS NIET GEMAKKELIJK MAKEN.

a. Bij fase 1, het sfeer maken anti-kraakbeweging gericht op de publieke opinie, heeft rechts het vrij moeilijk bij lijn 1.
Gelul over de rechtsorde beantwoorden we makkelijk met voorbeelden over de rechtse orde.
En we maken het konkreet door te stellen dat het ons voornamelijk gaat om dat deel van de rechtsorde waar het prive-recht van de huizen bezitter wordt gesteld boven het woonrecht van de woningzoekende.
Bij lijn 2 redden we het ook nog wel. Onze akties zijn meestal zo duidelijk dat het niet meevalt de achtergronden te ontkennen of weg te laten.
Fout of onmogelijk wordt het voor de kraakbeweging alleen op lijn 3. Daar aast rechts dan ook het meest op. Vernielingen, diefstallen, rellen, stenen gooien. Zijn er deze dingen in het spel dan zitten de rechtse media er bovenop.
Reden genoeg voor de kraakbeweging om op dit punt zeer overwogen te werk te gaan. Omdat je juist weet dat een misstap op dit vlak tien, twintig keer misbruikt wordt en bruikbaar is voor rechts.
Dus als het maar effe kan, geen vernielingen, geen diefstallen, geen geweld zonder duidelijke direkte aanleiding.

b. Rechts, de overheid, de politie is voortdurend aan het provoceren. Ga je daarop in dan doe je juist wat ze graag zien. Dat is zo simpel als wat. En daar kun je de lessen van de fascisten Duitsland jaren 20-30 op na lezen

4. WE MOETEN ONZE DISKUSSIES VERDIEPEN
Bij de aktie rondom de kerncentrale Dodewaard is een soort schema ontworpen aan de hand waarvan de aard van de aktie vastgesteld kan en moet worden.
In dit schema zijn de vaste onderdelen:
1. De sterkte van de eigen beweging.
2. De aard van het objekt waarop de aktie gericht is. (Is het een hard speculatie pand bijv. of een huisje van een kleine middenstander)
3. Desympathie in kleine kring rondom het objekt. Dus voor kraken is dat meestal de buurt.
4. De algemene publieke opinie,

Waarbij duidelijk moet zijn dat de gehele kraakbeweging verantwoordelijk is voor aandachtspunt 4.
Wat krakers ergens in Nederland doen speelt door in heel het land. En handelingen van een "harde" kern sneeuwen akties van andere krakers onder.

SAMENVATTEND
Rechts is in het offensief. Dat doen ze niet zomaar. Dat doen ze wel over wogen.
De kraakbeweging moet een antwoord vinden op dit offensief. Voordat rechts er helemaal in slaagt om de kraakbeweging te isoleren en af te maken.
Alleen op die manier kunnen we terug komen op de weg bergop. Terug komen op een situatie waarin kraken niet gelijkgesteld wordt met barricaderen, knokken, geweld en politie.
Maar een situatie waarin kraken weer wordt het aktieve aktiemiddel tegen leegstand, tegen woningnood, tegen speculatie en voor een goed huisvestingsbeleid.

Publiciteit noodzaak

We zitten in het buurtpand, Prinsengracht Amsterdam, aan de vooravond van de opening van het informatie centrum van de Groote Keyser.
De LOK vergadering van 19sep1980 kan beginnen.

Bij het nieuwsrondje langs de verschillende steden komen zeer uiteenlopende dingen naar voren.
Over het algemeen wordt er flink doorgekraakt maar er zijn ook lullige dingen gebeurt.
Nijmegen heeft een brandstichting gevolgd door een politie inval achter de rug. In Amsterdam zijn er moeilijkheden met telefoon aansluitingen.
Voor gas, licht en water aansluiten worden opeens ook forse borgsommen gevraagd. In Alphen a.d. Rijn en Breda gebeurt hetzelfde.
In Den Bosch is het helmaal raak geweest. Daar is bij een politie inval voor 8000 piek aan prima materiaal gejat.
En zo kunnen we nog wel een tijdje doorgaan.

De politie haalt steeds vreemdere stunts uit. Niet alleen op straat, waar ze steeds vaker hun wapens trekken. Maar ook in situatie waarin ze een jaar geleden een stuk voorzichtiger waren.
De aanval op gas, water en licht is erg link. Als een eigenaar dat kan laten afsluiten dan zitten we straks in het donker en in de kou. En dat is op den duur strontvervelend.
Deze zaak wordt op dit moment uitgevochten voor het hof van Cassatie. Dat is een procedure van 1½-2 jaar.
(Het advies van de advocaten is ondertussen. Als je een huis kraakt. Laat dan eerst het GEWAB de hele handel aansluiten voor je met de eigenaar gaat onderhandelen. Als hij dan wil afsluiten moet hij een Kort geding aanspannen. Dat kost hem dan geld inplaats van andersom.

Maar we zullen als kraakbeweging meer van die aanvallen moeten afslaan. Er wordt hier en daar ontruimd met foto's, voornamen en verzamelnamen als dagvaarding. Er worden pittige voorwaardelijke straffen uitgedeeld. En de hardste aanval die er aan komt is natuurlijk de leegstandswet. Die is er gewoon op gemaakt om alle krakers op straat te flikkeren.

Amsterdam brengt tijdens de diskussie naar voren dat ze een snelwerkende publiciteitsgroep aan het werk willen zetten. De pers brengt het nieuws over de kraakbeweging vals of helemaal niet. Bij de gewone Nederlander, die alleen de kranten koppen leest en naar de Tros kijkt komt het zo over dat krakers stenen gooiers zijn, rellenschoppers, rotzooi makers. De achtergronden van het kraken en de grote woningnood worden niet meer vernoemd.

De Telegraaf, Tros, NOS of Volkskrant kunnen we niet veranderen. We zullen met eigen middelen aan het werk moeten, willen we de slag om de publieke opinie de slag om de sympathie en de solidariteit van de "gewone" Nederlander niet verliezen. Dus aan het werk met goede stencils, kranten, zenders, om de mensen te vertellen wat er nu echt gebeurt, wat er verzwegen wordt en hoe de rechtse media de boel omdraaien.
Dat is een ongelooflijk karwei omdat we opboksen tegen de overmacht van de rechtse pers. Maar dat neemt niet weg dat we er niet mee moeten beginnen.
Amsterdam gaat bezig met het opzetten van een stedelijk informatie net. Waarlangs de kraakinformatie uit eigen hand snel door de stad kan lopen.
Amsterdam stelt voor dat elke stad, elke plaatselijke kraakgroep dat doet.
En dat we landelijk iets gaan opzetten om de informatie door het land te sturen.
Dan kunnen we bij belangrijke gebeurtenissen tenminsten de "nieuws" voorziening voor een deel in eigen hand houden.

De kraakgroepen in het land hebben Amsterdam gevraagd informatie die van landelijk belang is snel door te geven; dan kan je in eigen stad tenminste duidelijk maken waarom je met oorlogsbepakking weer naar A'dam holt.

Ondertussen is de benedenverdieping van de Groote Keyser al ingericht als permanent informatie centrum. (Het is ook heel mooi!). Het begin is er dus al.

Mee met de M.E.

Eén van de heren zegt dat de krakers zichzelf in de vingers snijden door de aanwezigheid van de Mobiele Eenheid noodzakelijk te maken: 'Onze aanwezigheid hier kost tientallen miljoenen guldens. Van dat bedrag kun je een mooi aantal huizen bouwen".

We weten dat er morgen een groep uit Enschede naar Amsterdam komt om rotzooi te trappen. Die jongens zijn uit op publiciteit. Hier zit de pers uit de hele wereld bijeen, dat geeft die gasten een kick. Maar neem gerust van ons aan, dat als er morgen klappen vallen, dan is 't niet in Amsterdam. Voor ons is 't morgen feest. Als je met de politie op stap gaat, is het altijd feest. Al die ophef over actie is geen stilte voor de storm, maar storm voor de stilte".

"Als je met de Mobiele Eenheid op stap gaat, is 't altijd feest.

groetjes van het persfront uit

• TWENTE •

[PLAATSELIJKE PERS]

Het merendeel van het volk is voor een feestelijke dag. Daar heeft een kleine minderheid zich bij neer te leggen"

De M.E.agenten zelf ijveren om de kwalificatie "minst bange M.E.-er": "Wij zijn morgen Amsterdammer tussen de Amsterdammers". "Als je met de Mobiele Eenheid op stap gaat, is 't altijd feest".

De dertigste april werd dus geen "feest voor het hele Nederlandse volk". Als het aan de "demonstranten" in Amsterdam had gelegen, zou de leuze *Geen woning, geen kroning* volledig hard zijn gemaakt.

Ruim een maand voor de Grote Dag kregen de leden van de Mobiele Eenheid van het Peloton Overijssel te horen, dat er op 30 april in Amsterdam op hun acte de présence gerekend zou worden. Agenten van de politiecorpsen Almelo, Hengelo, Enschede, Deventer en Zwolle verheugden zich op een uitje.

de wet wordt ruimer
oppassen geblazen

1971. In een arrest van de Hoge Raad wordt bepaald dat artikel 138 van het Burgelijk Wetboek, wat handelt over huisvredebreuk, niet langer van toepassing is op woningzoekenden die een leeg pand kraken. Door deze uitspraak wordt het moeilijker om krakers op straat te zetten. Woningzoekenden voeren met meer en meer succes hun kraak akties uit.

Sinds die tijd proberen huiseigenaren op alle manieren hun huizen wanneer ze gekraakt zijn weer leeg te krijgen. Knokploegen is een mogelijkheid, de weg van het kort geding een andere.

Om echter iemand voor het gerecht te kunnen dagen moet een naam bekend zijn van een persoon die dan gedaagd kan worden. Dat lukt meestal vrij moeilijk bij krakers. Vandaar dat de rechtspraak, de rechters zijn begonnen met het verruimen van het begrip gedaagde. Zodat ook zonder namen van krakers een ontruimingsvonnis gesproken kan worden.

Een werkgroep van het LOK heeft in het voorjaar van 1980 deze verruiming van de wet bestudeerd en een aantal richtlijnen voor krakers opgezet. In deze brosjure vatten we kort de richtlijnen samen en geven het centrale adres door van de juridiese werkgroep van het LOK. Daar is altijd meer informatie te verkrijgen.

1. Het gebruiken van een speudoniem kan voor krakers fataal zijn.
2. Bij een door de eigenaar verzonnen naam moet je je wel ter rechtzitting begeven. Met bewijzen omtrent het niet wonen, dan wel het niet bestaan van de verzonnen gedaagde in de buurt van het pand. Nooit iets aannemen of tekenen dat wordt aangeboden op valse naam. Zelfs een mondelinge erkenning van: "Ja, dat ben ik." kan fataal zijn.
3. Wees uiterst voorzichtig met het onder een gezamelijke noemer of naam naar buiten treden. Bevestig de indruk dat er in het pand louter individuen wonen die allemaal op hun eigen houtje hun persoonlijke zaken regelen.
4. De enige een beetje zekere bescherming van een bewoner/ster van een kraakpand is zijn/haar anonimiteit. Is deze echter doorbroken dan gaat het erom de schade zoveel mogelijk beperkt te houden. Door er voor te zorgen dat op naam van de bekende bewoner/ster niet het hele pand wordt ontruimd. Het beste is dat diegene die is gedagvaard onmiddelijk het pand verlaat, verhuisd dus na het binnenkomen van de dagvaarding. En wel zodanig dat kan worden bewezen dat hij/zij vertrokken is.
5. Voor het anoniem houden van je naam is belangrijk een ander post en inschrijvingsadres te hebben. Verder moet je geen persoonlijke spullen laten slingeren en oppassen zelfs met foto's.
6. Ook regelmatige bezoekers van kraakpanden kunnen gedagvaard worden. Strooi dus niet met bewijzen van regelmatig bezoek. Auto niet voor de deur. Gebruik de weg, ingang achterom.
7. Naarmate de band van de helper of hulpverlenende instantie met een gekraakt pand nauwer is, kan de helper/hulpverlenende instantie eerder gedagvaard worden. Kraakgroepen kunnen naar buiten toe dus maar liever niet laten blijken dat ze helepen. Zowel met de kraakaktie als daarna. Dit in verband met een uitspraak in Zwolle.
8. Wanneer een komplex van panden gekraakt is moet je in alle gevallen voorkomen dat bewezen kan worden dat de panden met elkaar in verbinding staan.

9. Uitspraken rondom spoedeisend belang lopen per rechtsbank nogal uiteen. Belangrijk is echter om:
- Na te gaan of er verbouwplannen zijn die goedgekeurd zijn.
- Bij verkoop of verhuur er ook echt een koper/huurder is.
- Schriftelijke stukken te onderscheppen waaruit snode plannen van de eigenaar blijken.

10. Bij het kraken van woningen is het in ieder geval goed te proberen een huurkontrakt te krijgen. Het vast overmaken van een bedrag heeft alleen op de lange termijn (meer dan een jaar) gewoonterecht tot gevolg. Tevens moet het bedrag wat je overmaakt ongeveer overeen komen met het huurbedrag.

Tot zover de algemene richtlijnen van de juridies werkgroep van het LOK. We zijn ons ervan bewust dat de verruiming van de wet verder gaat. Waakzaamheid blijft dus geboden. Tegenwoordig wordt zelfs op foto's al gedaagd.

Voor verdere vragen of informatie doorspelen.
WERKGROEP JURIDIES
p/a RECHTSWINKEL AMSTERDAM
ROZENGRACHT 105
TEL 020-255956

KRAAK DE LEEGSTAND WET

Met het indienen van dit laatste voorstel leegstandswet is eens te meer duidelijk geworden welk een funktie de leegstandswet heeft.
Niet de leegstand effectief bestrijden maar een alibi te vormen om het kraken van de leegstand effectief te bestrijden.

Van Agt heeft met zijn voorstel anti-kraakwet geprobeert het kraken hard aan te pakken en de speculanten de vrije hand te laten. Dat is hem in eerste instantie niet gelukt. Niet in de laatste plaats door de grove fouten die hij zelf maakte in zijn schriftelijke toelichting op dat wetsvoorstel. Daarna kwamen de massale akties en de brede verontwaardiging over wel het kraken aanpakken en de leegstand ongemoeid laten.
Onder druk van deze akties en die publieke opinie waren van Agt en de zijnen gedwongen de indruk te wekken dat ze ook de leegstand onmogelijk wilden maken.
Dat doen ze nu met hun wetsvoorstel wat wordt gepresenteerd onder de zeer bedriegelijke naam leegstandswet.
Terwijl het, en dat moet uitdrukkelijk gezegd worden een anti-kraakwet in een andere vorm is. Niets meer en niets minder.

DE ANTI - KRAAKWET

Laten we de anti-kraakbepalingen zoals die er nu staan in het nieuwe voorstel leegstandswet regering van Agt-Wiegel, eens nader bekijken.

1.
Naamloos dagvaarden en ontruimen wordt mogelijk. Zonder dat de naam van een van de krakers bekend is kunnen zij in een burgelijke ontruimings-procedure worden gedagvaard.

ONDER EEN ANDERE NAAM

2.
Kraken wordt strafbaar.
Door de regering worden hierop twee uitzonderingen voorgesteld die echter in de praktijk geen enkele betekenis hebben.

a. Er komt een overgangsregeling voor zittende krakers. Dat wil zeggen wanneer krakers kunnen aantonen dat ze tenminsten vanaf 12 jan 1979 in een kraakpand wonen, dan worden ze vrijgesteld van een strafvervolging.
Maar de vraag is natuurlijk op welke wijze een kraker kan aantonen dat hij/zij voor 12 jan 1979 in het pand hebben gewoond. Krakers zijn immers gedwongen anoniem te wonen. Daarbij komt dat deze vrijstelling van 1 jaar voor strafvervolging slechts geldt voor één jaar.
Na dat jaar wordt hi/zij alsnog strafbaar.

b. Wanneer een pand binnen 2 maanden nadat het is leeg gekomen niet als leegstand is gemeld en wordt gekraakt, ook dan zijn de strafbepalingen voor krakers niet van toepassing.

3.
Het ergste komt nog. Want ook een kraker die voor de overgangsregeling in aanmerking komt. Dus druk bezig is een strafvervolging te ontlopen door te bewijzen dat hij/zij er al 2 jaar woont. Ook deze kraker kan door de eigenaar direkt middels een kort geding worden gedagvaard (anoniem) en tot ontruiming worden gedwongen middels een veroordeling van de "onafhankelijke" rechter. Hij/zij is alleen niet strafbaar, maar staat wel op straat.

Dit is ook zo bij krakers die een nièt aangemeld pand kraken. Ook zij zijn niet strafbaar maar kunnen door de eigenaar direkt gedagvaard worden via een kort geding met de bekende gevolgen van veroordeling en ontruiming.

KONKLUSIE: Door deze anti-kraakbepalingen en strafbepalingen voor kraken, in het nieuwe voorstel leegstandswet van AGT-Wiegel kunnen krakers altijd op straat gezet worden.

Daar en tegen is in het wetsvoorstel wat er nu ligt weinig terug te vinden van eeneffectieve leegstands-bestrijding. Om maar wat de noemen van de vele mazen die er voor de huiseigenaren in de wet zitten:

- De leegstandsbestrijding gaat alleen plaats vinden in gemeentes boven de 25.000 inwoners.
- Gedeeltelijke bewoning van een pand wordt al uitstekend gevonden. De truc die spekulanten nu al vaak toepassen, door een handlanger als oppasser in een pand te laten wonen wordt erkend.
- Dit is ook het geval met nep-huurkontrakten. Ook al in de mode bij huiseigenaren en ook onder de nieuwe leegstandswet volgens het model van Agt Wiegel prima bruikbaar.
- Verder staat er in de wet weinig konkreets over de middelen die de overheid zou moeten krijgen om tot een effektieve leegstands-registratie en bestrijding over te gaan. Dus er is gewoon geen poen om de leegstand echt in de gaten te houden en tot vorderen over te gaan. Vooral gezien de mogelijk heid om ook bij niet aanmelden krakers direkt op straat te zetten moeten we al wat betreft het aanmelden het ergste vrezen.

Deze oorlogsverklaring van de regering aan de kraakbeweging in Nederland kunnen we niet naast ons neerleggen.
Hier moet terug geknokt worden.
Maar aangezien de strijd zwaar, lang en heftig zal worden is een goede georganiseerde oorlogsvoering van onze kant, van de kant van de kraak beweging noodzakelijk.
Daarom moet zo snel mogelijk worden begonnen met het plannen van deze strijd, van de akties en van in de eerste plaats de propaganda.
Want de grootste taak waar we voor zullen komen te staan is duidelijk te maken aan grote groepen van de bevolking welk een vieze smerige nep-schijn politiek er wordt gevoerd.
En hoe onder het bedriegelijk gepraat over het aanpakken van de leegstand het kraken hard wordt aangepakt en onmogelijk gemaakt.